

Bemærkninger til lovforslaget

I henhold til beværterlovens § 5, stk. 1, betales der for udfærdigelse af adkomst på beværter- eller gæstgivernæring uden ret til udskænkning af stærke drikke en vedkommende kommune tilfaldende afgift, som for personer udgør 100 kr. og for selskaber m. v. 250 kr. Giver adkomstbrevet ret til udskænkning af stærke drikke, er afgiften for personer 200 kr. og for selskaber m. v. 500 kr. Efter lovens § 28, stk. 4, betales der for påtegning på en næringsadkomst om ret til forhandling eller fordeling af stærke drikke en afgift af 100 kr. for personer og 250 kr. for selskaber.

Fra Københavns magistrat har handelsministeriet modtaget indstilling om, at der søges gennemført en lovændring, hvorved de nævnte afgifter væsentligt forhøjes, idet magistraten herved har bemærket, at man, medens man forsåvidt angår næringsbreve i henhold til næringsloven anser en fordobling af afgifterne for passende, anser en noget mindre forhøjelse for passende for adkomster i henhold til beværterloven. Til begrundelse har magistraten oplyst, at de kommunekassen tilfaldende afgifter for næringsbreve og beværterbevillinger i tiden fra næringslovens ikrafttræden den 1. april 1932 til den 1. april 1937 dækkede udgifterne ved det kontor, der administrerer næringsvæsenet, men at forholdene nu har udviklet sig således, at disse indtægter kun dækker knapt halvdelen af udgifterne ved kontoret.

Det foreslås derfor, at de nugældende afgifter forhøjes med 50 pct., således at der

for adkomster uden ret til udskænkning af stærke drikke betales 150 kr. for personer og 375 kr. for selskaber og for adkomster med ret til udskænkning af stærke drikke 300 kr. for personer og 750 kr. for selskaber m. v. Afgifterne for forhandling eller fordeling af stærke drikke foreslås forhøjet til 150 kr. og 375 kr. for henholdsvis personer og selskaber.

Uanset at det udenfor København er politimestrene, der udfærdiger beværter- og gæstgiveradkomster, deltager kommunerne i væsentligt omfang i administrationen af beværtervæsenet, idet beværterbevillinger i købstæderne meddeles og forns af et bevillingsnævn, hvis udgifter udredes af kommunens kasse. På landet meddeles beværter- og gæstgiverbevillinger af amtsrådet, men kommunalbestyrelsen skal forinden udtale sig om ansøgningen, ligesom der kan blive spørgsmål om kommuneafstemning. For både by og land gælder det endvidere, at kommunalbestyrelsen skal afgive erklæring over andragender om beværterbevillinger, som indgives til overbevillingsnævnet. Det samme er tilfældet for så vidt angår gæstgiverbevillinger i landdistrikterne. Man har derfor fundet det rimeligt også at lade den foreslåede forhøjelse gælde for købstæderne og landdistrikterne. Dette er sammenhængende med disse kendelsers karakter af næringsskat. Hertil kommer, at det må findes upraktisk, at der på et område som dette skulle gælde andre regler for København end for andre kommuner.